

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010002
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7916010002.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2018, v trestnej veci obžalovaného A. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a poškodenej R.. Y. M. I. a splnomocnenej zástupkyne G. I. proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 13.2.2018 sp.zn. 7T/1/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. z a m i e t a odvolanie poškodenej R.. Y. M. Q. I. a splnomocnenej zástupkyne G. I..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7 T /1/2016 zo dňa 13.2.2018 obžalovaný A. I., U.. XX.XX.XXXX H. R., A. W., trvale bytom X M. R. A., X., M., H. R., podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodený spod skutku obžaloby okresného prokurátora sp.zn. 2Pv/174/15/8811-23 zo dňa 4.1.2016, právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr.zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

ako zákonný otec plnoletej dcéry Y. M. I., U.. XX.X.XXXX, študentky N. F. B. H. N. U. H., si neplní z nedbanlivosti, pravidelne a v stanovenej výške svoju vyživovaciu povinnosť v mieste svojho trvalého pobytu ako aj inde, ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z.z. v účinnom znení - o rodine, a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 14C/128/2013 zo dňa 20.2.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Co/33/2014 zo dňa 9.10.2014, právoplatného dňa 3.11.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojej plnoletej dcéry Y. M. Q. sumou 250 Eur mesačne vždy do 20-teho dňa, toho ktorého mesiaca k rukám dcéry Y. M. I., čím mu takto na bežnom výživnom za obdobie od mesiaca november 2014 až do 26.10.2015, kedy bola rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26.5.2016 sp.zn. 10C 690/2015, zrušená vyživovacia povinnosť, vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 3.250,- Eur, pričom svojím konaním vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení podala prokurátorka ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie. Po doručení rozsudku R.. Y. M. I., dcére obžalovaného a zákonnej splnomocnenej zástupkyne G. I., matky menovanej tieto podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Zahlásené odvolanie prokurátor písomne odôvodnil. S rozhodnutím okresného súdu sa nestotožnil, keďže tento vydal oslobodzujúci rozsudok len na základe zistenia, že oprávnená študuje externou formou. Okresný súd sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi obžalovaného, ako aj jeho

schopnosťami a možnosťami plniť výživné voči plnoletej dcére pripravujúcej sa na budúce povolanie a neprihliadol ani na jej odôvodnené potreby, a to nielen súvisiace so vzdelaním. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor ďalej zopakoval argumentáciu matky oprávnenej dcéry G. I. o tom, v akej nepriaznivej finančnej situácii sa nachádzajú. Dcéra R.. Y. M. I. študuje externou formou, pretože na denné štúdium by vynaložila vyššie finančné prostriedky.

V písomných dôvodoch oprávnená R.. Y. M. I. spolu so svojou splnomocnenou zástupkyňou uviedli, že nie je pravdou, aby si nehľadala zamestnanie, avšak doteraz sa jej ho nepodarilo nájsť. To, že nie je evidovaná na úrade práce je právom občana a nie jeho povinnosťou. Obžalovaný A. I. nie je na invalidnom dôchodku, ako zavádza súdy. Obohacoval sa rodinnými prídavkami, ktoré poberal v K. a použil ich na svoje osobné potreby. Na dlžné výživné má nárok, a to od 9.7.2013 až do 26.10.2015.

V ďalšom písomnom vyjadrení splnomocnená zástupkyňa G. I. navrhla, aby obžalovaný uhradil výživné aspoň za obdobie od novembra 2014 do novembra 2015 vo výške 3.250,- Eur.

V predmetnej trestnej veci už bolo krajským súdom rozhodnuté, a to uznesením sp.zn. 7To/8/2017 zo dňa 9.2.2017, ktorým krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a zároveň podľa 316 ods.1 Tr.por. zamietol odvolanie Y. M. I..

Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, akých procesných pochybení sa okresný súd v predmetnom trestnom konaní dopustil.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd rešpektoval všetky pokyny krajského súdu, odstránil procesné nedostatky a hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 255 ods.2 Tr.por.

Zároveň vypočul ako svedkyňu G. I., ktorá uviedla, že dcéra nie je evidovaná na úrade práce, keďže úrad práce na E. nemá taký systém vyhľadávania pracovných príležitostí, ako by mal mať, najmä pokiaľ ide o ponuky, ktoré sa dávajú len tým, komu chcú. Predchádzajúce zamestnanie, kde pracovala od novembra 2016 do mája 2017 ukončila pre problémy s prieduškami.

Zároveň okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením príslušných listinných dôkazov a rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm.b) Tr.por. oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom rozsahu. Dôkazy jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj správnym záverom.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôvodov, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie a kde v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v celom rozsahu namieste.

Krajský súd vzhľadom na vecnú správnosť dôvodov okresného súdu si tieto v podrobnostiach v celom rozsahu osvojuje a na ne poukazuje. Aj podľa názoru krajského súdu vyživovacia povinnosť obžalovaného za žalované obdobie neexistuje, nakoľko Y. M. I. počas žalovaného obdobia bola študentkou externého štúdia N. F. B. H. N. U. H. pobočka E.. Nebola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie. Na uvedenom úrade sa nezaevidovala, čo je v rozpore s jej tvrdením, že si hľadala prácu. Správne okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1 zák.č. 600/2003 Z.z. a iné o prídavku na deti.

Takto zistený skutkový stav aj podľa názoru krajského súdu nezakladá trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného A. I. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.c/ Tr.zák. po objektívnej, ani po subjektívnej stránke.

Za daného stavu krajský súd zaoberajúc sa dôvodmi odvolania okresného prokurátora pri takejto ustálenej dôkaznej situácii považoval uvedené odvolanie za nedôvodné.

K odvolaniam podanými poškodenou R.. Y. M. I. a splnomocnenou zástupkyňou G. I., ktoré krajský súd zamietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 316 ods.1 Tr.por. je potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti:

Nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v adhéznom konaní, ktoré je súčasťou trestného konania nie je nárok, ktorý je uplatniteľný v civilnom procese (v konaní podľa CSP)

Takýmto nárokom na náhradu škody nie je dlžné výživné, aj keď pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je potrebné tento dlh dôkazne zistiť.

Z hľadiska hmotnoprávnej podstaty nároku na výživné ide o nárok upravený v tretej časti zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, a preto ako je vyššie uvedené nie je nárokom na náhradu škody, ktorý umožňuje uplatniť v adhéznom konaní Trestný poriadok.

V predmetnej trestnej veci preto okresný súd ani nerozhodol o odkázaní poškodených R.. Y. M. I. a splnomocnenej zástupkyne G. I. na civilný proces, nakoľko nezaplatené výživné nie je škodou v trestnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.